

saa at der bliver en Amtslæge i hver Amtsrads kredt til Forskel fra, hvad der er foreslaaet i Lovforslaget: een i hvert Amt. Jeg betragter det som en væsentlig Forbedring af Lovforslaget, idet Amtsradet da altid har en lægekyndig Raadgiver.

Da der ved Lovforslagets Vedtagelse skal indføres en Embedslægeeksamen, har Udvalget ment, at det var uheldigt, om der var et stort Flertal af Landets Embedslæger, der ikke havde taget denne Eksamen, og har derfor under Nr. 3 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at efter Udgangen af 1925 kan ingen beklæde Stillingen som Embedslæge uden at have taget denne Eksamen. Dette har vakt nogen Modstand, idet enkelte mener, at der er nogen Uretfærdighed i, at en Embedsmand skal tvinges til at tage denne Eksamen, Udvalget har alligevel ment, det var det rigtigste. Medens jeg er ved denne Eksamen, vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, at den bliver indført saa snart som muligt, og at den højtærede Justitsminister, og maaske navnlig hans Kollega Kultusministeren, foretager Skridt til at faa det nødvendige i saa Henseende iværksat hurtigst muligt.

Jeg skal omtale en Enkelthed, hvorom der ganske vist ikke er stillet Ændringsforslag, men hvorom jeg ved, der næres Ænske i vide Kredse. Det angaar Lovforslagets § 13. Det omtales der, at „Kredslægen er Kredsens autoriserede Retslæge; som saadan foretager han sammen med en anden af Justitsministeren udpeget særlig sagkyndig Læge de lovmæssige Obduktioner i Kredsen i Overensstemmelse med en Instruks, der fastsættes af Justitsministeren“. Jeg vil her gøre den Henstilling til den højtærede Justitsminister, at Ministeren sørger for, at der bliver 2 Prosektorer, saa at den ene fungerer for Jylland, og at man her tager Hensyn til et fra Aarhus fremkommet Ænske om, at den særlige Prosektor, som, efter at man nu har forbedret Hospitalsforholdene i Aarhus meget, bliver ansat der, og som skal være en videnskabelig uddannet Mand, saa vidt muligt kommer til at fungere som Prosektor for Jylland. Jeg kan selvfølgelig godt indse, at den højtærede Justitsminister ikke paa Forhaand kan afgive noget Løfte, men jeg henstiller altsaa, at der, hvis det kan lade sig gøre, bliver taget Hensyn til dette, som jeg synes meget rimelige, Ænske fra Hovedstaden i Jylland.

Om Ændringsforslagene er der egentlig kun meget lidt at sige, idet deres Indhold giver sig af sig selv. Men Hensyn

til et Andragende, der er indkommet fra Distriktslægeforeningen om de fremtidige Pensionsforhold, ønsker jeg at sige, at en Bestemmelse om de Forhold, som omhandles i dette Andragende, ikke godt kunde optages i dette Lovforslag, men jeg tillader mig at henstille til den højtærede Justitsminister at stille sig saa velvilligt som muligt i Fremtiden overfor de Embedslæger, som bliver afskediget, og jeg tror, det nemmest kan gøres paa den Maade, at hver enkelt af disses Forhold eventuelt bliver undersøgt, og der derefter bliver taget Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Grund til at imødekomme dem med Hensyn til deres Pension. Sagen vil da kunne ordnes paa Finansloven. Den har i alt Fald absolut ikke kunnet optages paa dette Lovforslag.

Med Hensyn til det andet Lovforslag om kommunal Lægehjælp skal jeg bemærke, at der fra Udvalgets Side kun er stillet det ene Ændringsforslag, at denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om Embedslægevesenets Ordning. Man har i Udvalget ment, at det var en nødvendig Betingelse, at disse to Love fulgtes ad, og det finder ogsaa jeg fuldstændig rigtigt. Under første Behandling af dette Lovforslag omtalte jeg, at der var en lille Ting, som var blevet glemt, og desværre er den maaske ogsaa blevet glemt under Udvalgets Behandling. I § 2 staar der: „Der oprettes ved Justitsministerens Foranstaltning et Raad, for hvilket Uoverensstemmelser mellem Læger og Kommuner angaaende Ordningen af den kommunale Lægehjælp kan indbringes til Bilægelse eller Afgørelse efter nedenstaaende Regler“. Derefter gives der Regler for, hvorledes dette Raad skal sammensættes. Det skal bestaa af 6 Læger, hvoraf de 3 skal være praktiserende Læger og vælges af Den almindelige danske Lægeforening, de andre 3 vælges for Sager vedrørende København af Københavns Kommunalbestyrelse, for Sager vedrørende Købstadkommuner af Den danske Købstadforening, o. s. v. Man har ment, at her var glemt Frederiksberg Kommune, altsaa at der efter Københavns Kommunalbestyrelse burde indføres en Bemærkning om, at for Frederiksbergs Vedkommende valgte de vedkommende Læger af Frederiksberg Kommunalbestyrelse. Det er kun en rent redaktionel Ændring, som jeg, hvis den er nødvendig, antager, at Udvalget vil være villigt til at foreslaa til tredje Behandling.

Hermed skal jeg tillade mig at anbe-